

عنوان مقاله:

تطبيق اصل آزادی قرارداد با قاعده العقود تابعه للقصود

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی و اسلامی، حقوق، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمدطاه کربلائی رحیم - دانشگاه غیرانتفاعی قم

خلاصه مقاله:

اصل آزادی قرارداد به عنوان بخشی از اصل حاکمیت اراده یکی از مباحث مهم و مبانی حقوق قراردادهای به شمار می رود و ماده ۱۰ قانون مدنی یکی از نتایج اصل مزبور میباشد. همچنین قاعده العقود تابعه للقصود در مفهوم خود دلالت دارد بر اینکه عقد از لحاظ ترتیب آثار و احکام قانونی و نیز تشخیص نوع و ماهیت توافق، مبتنی بر قصد طرفین قرارداد بوده و بنابر نظر غالب، منظور از قصد در این معنی، قصد و اراده باطنی است با این وجود در بیان مفاهیم یاد شده نه تنها اتفاق نظر وجود ندارد بلکه در پاره ای از آثار حقوقی تمایزی میان اصل و قاعده مورد بحث در نظر گرفته نشده است. هدف ما در مقاله حاضر که با روش کیفی نگارش یافته آن است که اصل و قاعده مزبور و کاربرد هر یک از آن دو مورد شناسایی واقع و از هم تمیز داده شود. نتایج اصل آزادی قراردادهای به وضوح در قانون مدنی و در حقوق کشورمان دیده می شود؛ به طوریکه اصل در قانون مدنی بر عقود نامعین است و اگر اصل آزادی قراردادهای را از قانون مدنی بگیریم با هزاران رابطه حقوقی روبرو می شویم که نه در قانون ذکر شده و نه آثار آن مشخص شده است. اصل آزادی قراردادهای یا به اصطلاح مرسوم در فقه العقود تابعه للقصود باعث شده تا قانون مدنی در بخش عقود و قراردادهای بسیار انعطاف پذیر گردد؛ چون بدیهی است که اگر انعطاف را از قانون بگیریم مدام قانونگذاران ناگزیرند قوانین را تغییر داده و حتی قانونی متناقض با قانون گذشته وضع کنند تا کمبودهای قانون پیشین را پوشش داده و نیازهای متداول مردم در معاملات را برطرف کند.

کلمات کلیدی:

عقد، قصد، تراضی، ایجاب، قبول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524755>

